

Faragó Eszter
Hajléktalan angyalok

Sötétben kuporgó
részes angyalok
szomjukat nem oltó
fogatlan csámcsogók
irgalmat nem kaptok
kenyeret koldulva
hús fillért csörgető
bujdosók én-pokla
kegyetlen irgalom
száműzött szeretet:
ingovány-ember-lét
sohanincs vigasza
lepusztult otthonok
hajléktalan álom –
röppen egy angyalhad
mocskos rongyszárnyakon.

Fülledt az éjszaka –
sikolt a lét hangja
felkurrog itt-ott egy
kivert öreg macska
morog a parázsló
bádog tűz varázsló
melengeti kezét
a vénséges magány
szeme körül ráncok
gyomrában éhség –
angyalhad kacag ha
eljön majd a vég.

